Lietas Nr. C15220915
Lietas arhīva Nr. C-2209-15/15

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Jelgavā, 2015. gada 17. novembrī

Jelgavas tiesa: tiesnese K. Zaura,

izskatīja rakstveida procesā civillietu SIA „AMBER REAL", reģistrācijas Nr. 40003903721, maza apmēra prasībā pret /pers. A/ par naudas piedziņu.

Aprakstošā daļa

SIA „AMBER REAL" (turpmāk arī Prasītājs) celis tiesā maza apmēra prasību par naudas piedziņu pret /pers. A/ (turpmāk arī Atbildētāja), kurā lūdz piedzīt no Atbildētājas par labu Prasītājam parādu 844,08 EUR, ka sastāv no: parāda par īri 13,54 EUR par laika periodu no 2014. gada 1. februāra līdz 2014. gada 28. februārim; parāda par komunālajiem pakalpojumiem 4,24 EUR par laika periodu no 2014. gada 1. februāra līdz 2014. gada 28. februārim; zaudējumiem no neapmaksātās īres 648 EUR par laika periodu no 2014. gada 1. marta līdz 2014. gada 30. novembrim; zaudējumiem no neapmaksātajiem komunālajiem pakalpojumiem 39,57 EUR par laika pierodu no 2014. gada 1. marta līdz 2014. gada 30. novembrim; zaudējumiem no neapmaksātā nodokļa par nekustamā īpašuma nodokli 117,09 EUR; līgumsoda 1,02 EUR par laika periodu no 2014. gada 20. janvāra līdz 2014. gada 27. februārim un izdevumiem par rēķinu sagatavošanu 20,62 EUR; lūdz piedzīt no Atbildētājas tiesas izdevumus, kā arī lūdz atzīt Prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt 6% gadā no piespriestās, bet vēl nenomaksātās summas.

Prasība motivēta ar to, ka 2013. gada 28. februārī starp Prasītāju un Atbildētāju tika noslēgts terminēts "Dzīvojamās telpas īres līgums" Nr. NIAM/D/I/1028/2013 (turpmāk - Līgums) par dzīvojamo telpu, kas atrodas /adrese A/ un /adrese B/ (turpmāk - Telpa) izīrēšanu līdz 2014. gada 27. februārim. Līgumā ir kļūdaini norādīta izīrējamās telpas adrese: /adrese A/ un /adrese B/, bet no iesniegtajiem pierādījumiem ir redzams, ka faktiski tika izīrētas telpas pēc adresēm /adrese A/ un /adrese B/.

Saskaņā ar Līguma 5.1. punktu un Līguma Individuālo noteikumu 1.2. punktu, īres maksa noteikta 72 EUR (50,60 Ls) par katru nākamo kalendāro mēnesi kopā ar pievienotās vērtības nodokli. Atbildētājai īres samaksa bija jāveic uz Prasītāja bankas kontu līdz katra kalendārā mēneša 20. datumam.

Līguma 5.3.1. punktā noteikts, ka Atbildētājai ir pienākums maksāt Prasītājam nekustamā īpašuma nodokli. Norādīts, ka nekustamā īpašuma nodoklis ticis aprēķināts proporcionāli, ņemot vērā kopīpašuma kopējo platību attiecībā pret Telpas platību, un to proporcionāli attiecinot uz kopējo nekustamā īpašuma nodokļa summu.

Saskaņā ar Līguma 5.3.3. punktu Atbildētājai bija jāmaksā Prasītājam izdevumi par rēķinu sagatavošanu papīra formā, kas atrunāti Līguma Individuālo noteikumu 1.6. punktā.

Neskatoties uz Līgumā noteikto datumu - 2014. gada 27. februāris -, Atbildētāja Telpu nav atbrīvojusi. Līguma 7.5. punktā noteikts, ja pēc Līguma izbeigšanas Telpā iemitinātās personas neatbrīvo Telpu un turpina tajā dzīvot, Atbildētājai paliek pienākums samaksāt visus maksājumus, kas aprēķināti pēc Līguma izbeigšanas dienas, t.sk., Telpas īres maksu un maksājumus par pamatpakalpojumiem un papildpakalpojumiem līdz Telpas atbrīvošanai no visām Telpā iemitinātām personām un mantām līdz Telpas nodošanai Prasītājam.

Prasītājs norāda, ka zaudējumus veido summas, kuras Prasītājs piestādīja Atbildētājai pēc līguma termiņa beigām kā rēķinus par telpu īri un pamatpakalpojumiem, jo Atbildētājas prettiesiskās rīcības dēļ, Prasītājs nevarēja telpu izīrēt citai personai, par ko varētu saņemt peļņu.

Saskaņā ar Līguma 7.7. punktu Atbildētāja jāmaksā Prasītājam līgumsodu par jebkuru Līgumā minētā maksājuma kavējumu 0,1% apmērā no savlaicīgi nesamaksātās summas par katru kavējuma dienu.

Atbildētāja ar pēdējo iemaksu daļēji apmaksāja rēķinus par Telpu īri līdz 2014. gada 28. februārim un rēķinus par komunālajiem pakalpojumiem līdz 2014. gada 31. janvārim.

Norādīts, ka Atbildētājai 2014. gada 12. novembrī ierakstītā vēstulē tika nosūtīts Brīdinājums Nr. 1-11/562 par īres maksas parāda piedziņu un izlikšanu no dzīvojamās telpas. Pēc brīdinājuma visi kavētie maksājumi netika apmaksāti, savukārt Telpa tika atbrīvota 2014. gada 30. novembrī.

Prasība pamatota ar Civillikuma 1717., 2112., 2141. pantu, likuma "Par dzīvojamo telpu īri" 6. pantu, 10. panta otro daļu, 11., 11.^{3}., 12. pantu.

Tā kā galvenais parāds prasības iesniegšanas dienā nepārsniedz 2 100 EUR, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 250.^{19} panta otro daļu, ierosināta lieta par maza apmēra prasību.

Atbildētājai, atbilstoši Civilprocesa likuma 250.^{21} un 250.^{22} panta prasībām, uz prasības pieteikumā norādīto adresi, kas ir arī Atbildētāja deklarētā dzīvesvietas adrese, tika nosūtīts prasības pieteikums, tam pievienotie dokumenti un paskaidrojumu veidlapa, izskaidrotas tiesības lūgt lietas izskatīšanu tiesas sēdē un citas procesuālās tiesības, kā arī noteikts rakstveida paskaidrojumu sniegšanas termiņš (lietas 52. lapa).

Atbildētāja paskaidrojumus lietā nav sniegusi, kas atbilstoši Civilprocesa likuma 250.^{21} panta otrajai daļai nav šķērslis sprieduma taisīšanai lietā.

Ievērojot to, ka puses nelūdza lietas izskatīšanu tiesas sēdē un tiesa neuzskata par nepieciešamu lietu iztiesāt sēdē, atbilstoši Civilprocesa likuma 250.^{25} panta pirmajai daļai, lieta izskatāma rakstveida procesā. Pusēm ir savlaicīgi paziņots par datumu, kad tiesas sprieduma norakstu varēs saņemt tiesas kancelejā (lietas 58., 59. lapa).

Motīvu daļa

Novērtējusi prasības pieteikumā norādītos apstākļus kopsakarā ar lietā esošajiem rakstveida pierādījumiem, tiesa uzskata, ka prasība ir pamatota un apmierināma pilnīgi.

No Zemesgrāmatu apliecības kopijas (lietas 15.-16. lapa) ir redzams, ka nekustamā īpašuma /adrese/, īpašnieks ir SIA „Amber Real" pamatojoties uz 2012. gada 25. jūnija Zemgales apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģijas lēmumu lietā Nr. C06040012.

Ar prasības pieteikumam pievienoto starp Prasītāju un Atbildētāju 2013. gada 28. februārī noslēgto Dzīvojamās telpas īres līguma Nr. NIAM/D/I/1025/2013 un tā pielikuma Nr. 1 "Telpā iemitināto personu un dzīvnieku saraksts" kopiju (lietas 9.-13., 14. lapa) apstiprinās, ka Prasītājs izīrējis Atbildētājai dzīvojamās telpas /adrese A/ un /adrese B/. Puses vienojušās, ka īres līguma darbības termiņš ir līdz 2014. gada 27. februārim (Līguma 1.5. apakšpunkts).

Tiesai nav pamata apšaubīt Prasītāja norādīto, ka Līgumā ir kļūdaini norādīta izīrējamās telpas adrese: /adrese A/ un /adrese B/, bet faktiski tika izīrētas telpas pēc adresēm /adrese A/ un /adrese B/, jo Līguma 1.1. apakšpunktā norādītais zemesgrāmatas nodalījuma numurs un kadastra numurs atbilsts nekustamā īpašuma /adrese/ zemesgrāmatas nodalījuma numuram un kadastra numuram.

Turklāt lietā nav apstrīdēts fakts, ka Atbildētājai tika izīrēts dzīvoklis /adrese A/ un /adrese B/, kā arī tas, ka minētās telpas tika nodotas Atbildētājas lietošanā.

Tiesa uzskata, ka minētais Dzīvojamās telpas īres līgums ir noslēgts tiesiski. Lietā nav iesniegti pierādījumi, ka kāda no pusēm minēto līgumu būtu apstrīdējusi, līdz ar ko tas ir saistošs līgumslēdzējpusēm un katra no tām, saskaņā ar Civillikuma 1590. pantu var prasīt šī līguma izpildi. Turklāt saskaņā ar Civillikuma 1587. pantu tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējiem pienākumu izpildīt apsolīto, un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesību atkāpties no līguma, kaut arī atlīdzinot otrai zaudējumus.

Likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 11. panta pirmajā daļā noteikts, ka slēdzot dzīvojamās telpas īres līgumu, īres maksu nosaka, pusēm rakstveidā vienojoties, savukārt 12. panta pirmā un otrā daļa nosaka, ka dzīvojamās telpas īres maksa maksājama dzīvojamās telpas īres līgumā noteiktajos termiņos; Maksa par pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvojamās telpas lietošanu, maksājama normatīvajos aktos vai dzīvojamās telpas īres līgumā noteiktajos termiņos un kārtībā.

Puses Līguma 1.2. apakšpunktā vienojušās par īres maksu 72 EUR (50,60 Ls) mēnesī un Atbildētāja apņēmusies apmaksāt Prasītāja izrakstītos rēķinus un papildus pievienotās vērtības nodokli par katru kalendāro mēnesi līdz tā 20. datumam, maksājumu summu samaksājot uz Prasītājas bankas kontu.

No lietā iesniegtā 2014. gada 7. novembra Brīdinājuma par īres maksas parāda piedziņu un izlikšanu no dzīvojamās telpas (lietas 44. lapa) un VAS „Latvijas Pasts" vairumā nodoto reģistrēto sūtījumu saraksta/ kvīts (lietas 45.-46. lapa), tiesa konstatē, ka Prasītājs 2014. gada 12. novembrī ir paziņojis Atbildētājai par parāda apmēru un lūdzis to nomaksāt līdz 2014. gada 23. novembrim, norādot, ka pretējā gadījumā vērsīsies tiesā par izlikšanu no dzīvojamās telpas un parāda piedziņu.

Ņemot vērā Prasītāja izrakstīto rēķinu un faktūrrēķinu (lietas 19., 29. lapa), kā arī norēķinu par kontrahentiem no 01.01.2014. līdz 31.12.2014. (lietas 55. lapa), tiesa konstatē, ka Atbildētāja ir parāds par telpu /adrese A/ un /adrese B/ īri par laika periodu no 2014. gada 1. februāra līdz 2014. gada 28. februārim 13,54 EUR apmērā un parāds par komunālajiem pakalpojumiem par laika periodu no 2014. gada 1. februāra līdz 2014. gada 28. februārim 4,24 EUR apmērā.

Tiesai nav pamata apšaubīt Prasītāja norādīto, ka Atbildētāja šo parādu nav samaksājusi. Saskaņā ar Civillikuma 1838. pantu parāda samaksas pierādīšanas pienākums gulstas uz atbildētāju. Tiesai nav pamata uzskatīt, ka parāds lietas izskatīšanas brīdī ir samaksāts, jo Atbildētāja šādus pierādījumus nav iesniegusi. Tiesai nav pamata apšaubīt arī Prasītāja norādīto parāda apmēru, kas apstiprinās ar lietā iesniegtajiem pierādījumiem. Pretēji pierādījumi lietā nav iesniegti, Atbildētāja parāda esamības un tā apmēru nav apstrīdējusi.

Novērtējusi lietā esošos rakstveida pierādījumus to kopumā, tiesa atzīst, ka no Atbildētājas Prasītāja labā ir piedzenams parāds par dzīvojamās telpas /adrese A/ un /adrese B/ īri un pakalpojumiem 17,78 EUR apmērā par laika periodu no 2014. gada 1. februāra līdz 2014. gada 28. februārim.

Prasītājs lūdz piedzīt no Atbildētājas zaudējumus par dzīvojamās telpas īri un pakalpojumiem par laika periodu no 2014. gada 1. marta līdz 2014. gada 30. novembrim 687,57 EUR apmērā.

Līguma 7.5. apakšpunktā puses vienojušās, ka gadījumā, ja pēc Līguma izbeigšanas, Telpā iemitinātās personas neatbrīvo Telpu un turpina tajā dzīvot, Atbildētājai paliek pienākums samaksāt visus maksājumus, kas aprēķināti pēc Līguma izbeigšanas dienas, t.sk., Telpas īres maksu un maksājumus par pamatpakalpojumiem un papildpakalpojumiem līdz Telpas atbrīvošanai no visām Telpā iemitinātām personām un Atbildētājas un šo, un trešo personu mantām līdz Telpas nodošanai Prasītājam.

Ar 2014. gada 30. novembra Nekustamā īpašuma pieņemšanas-nodošanas akta Nr. 2 kopiju (lietas 17. lapa) apstiprinās, ka Atbildētāja nodevusi, bet Prasītājs pieņēmis telpas /adrese A/ un /adrese B/.

Saskaņā ar Civillikuma 1770. pantu ar zaudējumiem jāsaprot katrs mantiski novērtējams pametums. Civillikuma 1771. pants nosaka, ka zaudējums var būt vai nu tāds, kas jau cēlies, vai tāds, kas vēl stāv priekšā. Pirmajā gadījumā tas dod tiesību uz atlīdzību, bet otrajā uz nodrošinājumu.

Atbilstoši Civillikuma 1775. pantam, katrs zaudējums, kas nav nejauš, ir jāatlīdzina.

Civillikuma 1779. pants nosaka, ka katram ir pienākums atlīdzināt zaudējumus, ko viņš ar savu darbību vai bezdarbību nodarījis.

Tiesa atzīst, ka Atbildētājas rīcības dēļ, nododot labprātīgi dzīvojamās telpas /adrese A/ un /adrese B/ Prasītāja rīcībā tikai 2014. gada 30. novembrī, lai gan Līgums par minēto telpu īri bija noslēgts uz laiku līdz 2014. gada 27. februārim, Prasītājs visu šo laiku nevarēja rīkoties ar telpām un viņam ir radušies zaudējumi nesaņemto maksājumu par dzīvojamo telpu īri un pakalpojumiem apmērā.

Ņemot vērā Prasītāja izrakstītos rēķinus un faktūrrēķinus (lietas 20., 21., 22., 23., 24., 25., 26., 27., 28., 30., 31., 32., 33., 34., 35., 36., 37., 38. lapa), kā arī norēķinu par kontrahentiem no 01.01.2014. līdz 31.12.2014. (lietas 55. lapa), tiesa konstatē, ka Prasītājam par laika periodu no 2014. gada 1. marta līdz 2014. gada 30. novembrim ir radušies zaudējumi nesaņemto maksājumu par telpu īri 648 EUR apmērā un zaudējumi par nesaņemtajiem maksājumiem par pakalpojumiem 39,57 EUR apmērā.

Saskaņā ar Civillikuma 1838. pantu parāda samaksas pierādīšanas pienākums gulstas uz atbildētāju. Tiesai nav pamata uzskatīt, ka Atbildētāja lietas izskatīšanas brīdī ir samaksājis Prasītājam nodarītos zaudējumus, jo Atbildētāja šādus pierādījumus nav iesniegusi. Tiesai nav pamata apšaubīt arī Prasītāja norādīto zaudējumu apmēru, kas apstiprinās ar lietā iesniegtajiem pierādījumiem. Pretēji pierādījumi lietā nav iesniegti.

Novērtējusi lietā esošos rakstveida pierādījumus to kopumā, tiesa uzskata, ka no Atbildētājas Prasītāja labā ir piedzenami zaudējumi par dzīvojamās telpas /adrese A/ un /adrese B/ īri un pakalpojumiem par laika periodu no 2014. gada 1. marta līdz 2014. gada 30. novembrim 687,57 EUR apmērā.

Prasītājs lūdz piedzīt no Atbildētājas līgumsodu 1,02 EUR apmērā, kas aprēķināts par laika periodu no 2014. gada 20. janvāra līdz 2014. gada 27. februārim.

Saskaņā ar Civillikuma 1716. pantu Līgumsods ir pametums, ko kāda persona uzņemas ciest sakarā ar savu saistību neizpildi vispār, nepienācīgu izpildi vai neizpildīšanu īstā laikā (termiņā). Līgumsods par saistību neizpildi vispār ir konkrēti noteikta naudas summa vai cita mantiska vērtība, kuru nedrīkst noteikt vairākkārtīgu (atkārtotu) vai pieaugošu maksājumu vai devumu veidā. Līgumsods par saistību nepienācīgu izpildi vai neizpildīšanu īstā laikā (termiņā) var tikt noteikts pieaugošs, taču kopumā ne vairāk par 10 procentiem no pamatparāda vai galvenās saistības apmēra.

Atbilstoši Civillikuma 1717. pantam līgumsoda apmēru noteic līdzēji, un tas nav aprobežots ar zaudējumu lielumu, kādi paredzami no līguma neizpildīšanas, taču tam jābūt samērīgam un atbilstošam godīgai darījumu praksei.

Savukārt Civillikuma 1720. pants nosaka, ka kreditors var prasīt kā līgumsodu, tā arī līguma izpildīšanu, ja līgumsods bijis norunāts ne tik daudz par neizpildīšanu vispār, kā par neizpildīšanu īstā laikā.

Līgumsods ir civiltiesību institūts ar divējādu dabu, no vienas puses tas ir saistības pastiprinājums, no otras puses līgumsods kļūst par atbildības izpausmi, ja pastiprinājums izrādījies nepietiekams *(K. Torgāns. Saistību tiesības. I daļa. Rīga, 2006., 115. lpp.)*.

Tādējādi Civillikuma izpratnē līgumsods ir saistību tiesību pastiprinājums saistības neizpildīšanas vai pienācīgas neizpildīšanas gadījumā, kas pastiprina konkrētas personas saistību vai nodrošina saistību izpildi un pastāv kā civiltiesisks sods. Līgumsodam ir sodīšanas un zaudējumu atlīdzināšanas funkcija. Tiesiskajās attiecībās, sakarā ar sodoša rakstura tiesisko līdzekļu piemērošanu, par vispārēju principu ir atzīstams soda samērīguma princips.

Par līgumsoda maksāšanas pienākumu, kā arī tā apmēru puses vienojušās Līguma 7.7. apakšpunktā, kurā puses vienojušās, ka Atbildētāja maksā Prasītājam līgumsodu par jebkuru Līgumā minētā maksājuma kavējumu 0,1% apmērā no savlaicīgi nesamaksātās summas par katru kavējuma dienu.

Tā kā no lietā iesniegtās pavadzīmju atskaites uz 2015. gada 22. maiju (lietas 50. lapa), tiesa konstatē, ka Atbildētāja nav veikusi pilnīgu telpu īres un pakalpojumu maksu, tad tiesa atzīst, ka Prasītājam bija tiesības piemērot Līgumā noteiktās soda sankcijas (līgumsodu) pret Atbildētāju par savlaicīgi nesamaksātiem maksājumiem un prasīt no Atbildētājas saistības izpildījumu.

Tiesa secina, ka līgumsods ir aprēķināts atbilstoši Līguma nosacījumiem. Ņemot vērā, ka pienākums maksāt līgumsodu iestājies pašas Atbildētājas saistību nepienācīgas pildīšanas rezultātā, kā arī ņemot vērā nokavējuma perioda ilgumu un pamatparāda apmēru, tiesa uzskata, ka Prasītāja pieprasītais līgumsods 1,02 EUR apmērā ir vērtējams kā taisnīgs un samērīgs ar Atbildētājas pieļauto nokavējumu saistību izpildē un pamatparāda apmēru. Aprēķinātais līgumsods vērtējams kā samērīgs un taisnīgs arī Patērētāju tiesību aizsardzības likuma kontekstā.

Tiesa atzīst, ka prasītāja līgumsoda aprēķins nav pretējs Civillikuma 1. pantā noteiktajam labas ticības principam, kā arī tas nepārsniedz Civillikuma 1716. panta trešajā daļā par saistību nepienācīgu izpildi noteikto pieļaujamo līgumsoda apmēru – 10% no pamatparāda summas. Tiesai nav pamata apšaubīt līgumsoda aprēķinu, jo pretējus pierādījumus Atbildētāja nav iesniegusi un nav apstrīdējusi aprēķinu.

Novērtējusi lietā esošos rakstveida pierādījumus to kopumā, tiesa uzskata, ka no Atbildētājas Prasītāja labā ir piedzenams līgumsods 1,02 EUR apmērā par laika periodu no 2014. gada 20. janvāra līdz 2014. gada 27. februārim.

Prasītājs lūdz piedzīt no Atbildētājas zaudējumus no neapmaksātā nekustamā īpašuma nodokļa 117,09 EUR apmērā un izdevumus par rēķinu sagatavošanu papīra formātā 20,62 EUR apmērā.

Līguma 5.3.1. apakšpunktā puses vienojušās, ka Atbildētāja kompensē Prasītājam nekustamā īpašuma nodokli saskaņā ar tā izsniedzēja rēķinu, tajā norādītajā termiņš, maksājuma summu samaksājot uz Prasītāja kontu. Līguma 1.6. un 5.3.3. apakšpunktā puses vienojušās, ka Atbildētāja maksā 1,42 EUR (1 Ls) kalendārajā mēnesī par rēķinu sagatavošanu papīra formā un tā nosūtīšanu pa pastu.

Ar Jelgavas pilsētas domes maksāšanās paziņojumu par nekustamā īpašuma nodokli 2014. gadam par dzīvojamo ēku un zemi /adrese/ (lietas 40. lapa), Atbildētājai 2014. gada 2. jūlijā izrakstīto rēķinu (lietas 39. lapa), atšifrējumu par summu 9 491,84 EUR un 2015.gada 25. jūnija maksājuma dokumentu (lietas 41.-42., 43. lapa), norēķiniem par kontrahentiem no 01.01.2014. līdz 31.12.2014. (lietas 55. lapa) apstiprinās, ka Prasītājs saskaņā ar Jelgavas pilsētas domes piestādīto nekustamā īpašuma nodokļa rēķinu 2015.gada 25. jūnijā veicis nekustamā īpašuma nodokļa samaksu par nekustamo īpašumu /adrese/, kopā 9 491,84 EUR apmērā. Atbildētājai piestādīts rēķins par nekustamā īpašuma nodokli 2014. gadam 127,73 EUR apmērā, ko Atbildētāja daļēji apmaksājusi, bet parāds par nekustamā īpašuma nodokli ir 117,09 EUR.

Tiesa atzīst, ka saskaņā ar Līguma 1.6. punktu un 5.3.1. un 5.3.3. punktu, Atbildētājai ir jāatlīdzina Prasītājam zaudējumi no neapmaksātā nodokļa par nekustamā īpašuma nodokli 117,09 EUR apmērā, un izdevumi par rēķinu sagatavošanu papīra formātā 26,62 EUR apmērā, par ko Atbildētājai izrakstīts rēķins Nr. R-000003639 (lietas 18. lapa).

Civilprocesa likuma 10. panta pirmā daļa nosaka, ka puses realizē savas procesuālās tiesības sacīkstes formā. Saskaņā ar Civilprocesa likuma 93. panta pirmo daļu katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība. Savukārt Civilprocesa likuma 96. panta piektā daļa nosaka, ka pusei nav jāpierāda fakti, kurus šajā likumā noteiktajā kārtībā nav apstrīdējusi otra puse.

Tā kā Atbildētāja nav apstrīdējusi nekustamā īpašuma nodokļa aprēķinu un izdevumu par rēķinu sagatavošanu papīra formātā aprēķinu, tad tiesai to nav pamata apšaubīt.

Novērtējusi lietā esošos rakstveida pierādījumus to kopumā, tiesa uzskata, ka no Atbildētājas Prasītāja labā ir piedzenams neapmaksātais nekustamā īpašuma nodoklis 117,09 EUR apmērā un izdevumi par rēķinu sagatavošanu papīra formātā 20,62 EUR apmērā.

Civilprocesa likuma 195. pants nosaka, ka taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, tiesa tā rezolutīvajā daļā norāda [..] prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt procentus, minot arī to apmēru, kā arī kredītiestādes nosaukumu un konta numuru, kurā veicama samaksa, ja tāds norādīts prasības pieteikumā.

Prasītājs lūdz noteikt viņam tiesības saņemt likumiskos 6% procentus gadā no piespriestās, bet vēl nenomaksātās summas.

Civillikuma 1756. pants nosaka, ka pienākums maksāt procentus pamatojas vai nu uz tiesisku darījumu, vai uz likumu. Savukārt Civillikuma 1759. panta 1. punkts nosaka, ka procenti jāmaksā, arī bez noteiktas norunas, uz likuma pamata par katru parāda samaksas nokavējumu [..]; šādus procentus sauc par nokavējuma procentiem. Civillikuma 1765. panta pirmā daļa nosaka, ka likumiskie procenti ir seši procenti no simta gadā.

Ņemot vērā minēto tiesa atzīst par pamatotu Prasītāja lūgumu noteikt Prasītāja tiesības saņemt likumiskos nokavējuma procentus - 6% (seši procenti) gadā no piespriestās, bet vēl nenomaksātās pamatparāda summas, jo to paredz Civilprocesa likuma 195. pants, kā arī likumisko procentu maksāšanas pienākumu un to apmēru nosaka Civillikuma 1756., 1759. un 1765. pants.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41. panta pirmo daļu pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus.

Prasītājs, iesniedzot prasību, ir samaksājis valsts nodevu 126,61 EUR (lietas 7. lapa), kā arī samaksājis ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 6,28 EUR apmērā (lietas 8., 61. lapa), kopā samaksājot tiesas izdevumus 132,89 EUR apmērā. Minētie tiesas izdevumi ir piedzenami no Atbildētājas par labu Prasītājam.

Tiesa atzīst, ka saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] pantu, Atbildētājai nosakāms termiņš sprieduma labprātīgai izpildei - 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 8., 97., 250.[27] pantu,

nosprieda

Apmierināt prasību pilnīgi.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, par labu SIA „AMBER REAL", reģistrācijas Nr. 40003903721, parādu **844,08 EUR** (astoņi simti četrdesmit četri *euro*, 08 centi), tajā skaitā: parādu par dzīvojamo telpu /adrese A/ un /adrese B/ īri un pakalpojumiem par laika periodu no 2014. gada 1. februāra līdz 2014. gada 28. februārim 17,78 EUR; zaudējumus par dzīvojamo telpu /adrese A/ un /adrese B/ īri un pakalpojumiem par laika periodu no 2014. gada 1. marta līdz 2014. gada 30. novembrim 687,57 EUR, līgumsodu par laika pierodu no 2014. gada 20. janvāra līdz 2014. gada 27. februārim 1,02 EUR, zaudējumus no neapmaksātā nekustamā īpašuma nodokļa 117,09 EUR, izdevumus par rēķinu sagatavošanu 20,62 EUR un tiesas izdevumus **132,89 EUR** (viens simts trīsdesmit divi *euro*, 89 centi), kas iemaksājams prasītāja norādītajā kontā: LV35PRTT0260012585200, AS "PrivatBank".

Noteikt SIA „AMBER REAL" tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt 6% (seši procenti) no simta gadā no piedzītās, bet vēl nesamaksātās pamatparāda summas – 843,06 EUR.

Noteikt /pers. A/ termiņu labprātīgai sprieduma izpildei – 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Tiesas spriedumu lietas dalībnieki var pārsūdzēt 20 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas – 2015. gada 17. novembra - Zemgales apgabaltiesai, iesniedzot apelācijas sūdzību Jelgavas tiesā.

Tiesnese K. Zaura